

Universitätsbibliothek Wuppertal

Epistolæ obscvrorvm virorvm

cvm inlvstrantibvs adversariisqve scriptis

Textvs

Hutten, Ulrich von

Lipsiæ, 1864

64. (Appendicis 2.) Dominus Volwinius de Monteflascon

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-976

versitatibus. Oro etiam vos ut velitis etiam supra librum ponere illos versus quos ego in laudem libri et authoris, videlicet Pauli Langii monachi, cum magna diligentia composui et pro maiori parte quando de nocte iacui in lecto et sic speculavi, tunc quasi in somnis factus sum versificator ut sequitur.

Hic liber indignum vexat Iacobum Wimphelingum,
 Langius quem Paulus fecerat mirifice,
 Metrice qui scripsit, etiam quoque rhetoricavit,
 Quod omnes Artes sunt in Cucullatulis.
 Sic quoque Titemius dixit, sic et Eberhardus
 De Campis, Volzius Paulus, et Schurerius,
 Iohannes Piemont, Siberti Iacobus, Rotger
 Sicamber, docti cuculatique viri.
 Iam erit confusus Iacobus, et omnino detrusus
 Wimphelingius, Bebelius, atque ille Gerbelius,
 Sturmius et Spiegel, Luscinius atque Rhenanus,
 Ruserus, Sapodus, Guidaque, Bathodius:
 Omnes hi victi iacent, non audent dicere Gukuck,
 Sic in sacco conclusi Wimphelingiani erunt,
 Non valent in Græcis invenire neque Poetis
 Quod Lango respondeant viro scientifico.

Valete, vir illuminatissime et preceptor valde doctrinalis, et me vice-versa habeatis dilectum, quod ita bene promoveo vos per omnia secula seculorum. Datum in Oppido Imperiali Suerbheim in longa platea, ubi iuvenes Rustici semper in Dominica die corrisant, quod cor eis crepet. Anno a mundo condito Primo.

64. [Appendicis 2.]

Dominus Volwinius de Monteflascon
 Reverendo Magistro domino Ortvino Gratiano
 Eternam Salutem.

Quamquam vos nichil sciatis, Reverende magister, in latinitate seculari (ut unus michi dixit), propter quod multum diligo vos, et non curatis pomposa verba sicut faciunt poetæ: tamen alias scitis ubi debetis de nocte iacere (sicut dicit Sapiens in proverbiis) Et non est nobis magna cura quid faciant illi novatores latinitatis, scilicet Erasmus Roterodamus

³ compositi 5. ⁶ : Uexat 5. ⁹ Quot 5. ¹¹ Schuterius. 5. ²⁴ Suerbheim 5.
²⁵ Corrisant: 5.

²⁹ Gratiano 5. hie et in inscriptione seq. epistolæ. ³³ Pomposa 5. ³⁴ denocte 5.

et Ioannes Reuchlin: Nec ego curo eos, quia non est de essentia sacre scripturę, licet ipse et etiam alii semper volunt Theologos antiquos plagarē cum ista literatura, et nescio quomodo ipsi supponunt cum novo testamento et operibus sancti Hieronymi quod semper volunt illam hereticā literaturam immiscere, cum tamen dicat Paulus quod Gręci semper sint mendaces: et ergo videtur cum supportatione eximiorum magistrorum nostrorum, quod illa literatura nichil sit quam mendacium: nunc subsumo: Sed quicunque vult confundere sacram scripturam mendaciis, ille est hereticus: ergo. nunc ipsimet sciunt quid sequitur, quia esset credo ipsis scandalum quando ego palam concluderem eos esse hereticos. O si scirent istam subtilitatem in me esse, ipsi non venirent michi ante faciem, tacete tamen usque ad finem, tunc bene videbitur cuius toni. Sed pro novitatibus non possum dimittere quin vobis scribam. Sedi enim nuper nescio quando in uno convivio, et ibi etiam fuerunt multi pretensi iuvenes socii, et venerunt quilibet ex alia regione in unum symbolum: unus ex Anglia, alijs ex Argentina, alijs ex Wienna, alijs erat Wimpinus qui vocatur Angelinus, alijs Romanus qui fuit bene medius Curtisanus, et multi multa dixerunt ut ipse scitis. Et venimus in Colloquia de causa Reuchlin. Tunc unus surrexit erga me, ubi audivit quod ego non fui bonus Reuchlinista, et dixit ‘ne veniat michi obvius Coloniensis copulatista theologus, alias volo eum cito emasculare, Et pr̄esertim magistrum Ortvinum’: tunc ego traxi fistulam meam in meum saccum. et alijs dixit qui non erat dives et perdidit plura beneficia in curia Romana, et cum hoc male habet cum omnibus Curtisanis, et dixit mirabilia, ut sequitur ‘super anima mea ego sepe miravi quod isti in magnis caputiis qui vocantur Theologi et sunt in illa civitate ubi impressis sunt questiones super Donatum secundum viam sancti Thomę et regulę grammaticales secundum viam antiquorum cum isto carmine:

Accipias tanti doctoris dogmata sancti,

30 inter ipsos monachi, qui volunt alios semper facere hereticos, quare etiam nos stimulant super illos, et producunt inquisitionem super eos super heretica pravitate, qui habent tot multa beneficia, unus sex, alter decem, alijs viginti et magis et congregant tam multam pecuniam, et tantam credentiam ex flasculis et poculis pecheriis, sicut si essent filii principum vel comitum, et in domo nutritur putanas sive concubinas preciose cum cathenis in collo, cum annulis in manibus, cum schubis veluti si essent uxores militum. Et interdum unus illorum habet tres Canonias simul et semel, et imbursat de omnibus illis tribus giltas, quod inde potest habere multas zechas, Et potest solum stare et esse in uno choro, et in aliis non. 40 Et sic in aliis choris nullus et nemo stat pro eis, qui laudat deum et

⁹ feiū 5. ¹¹ iu 5. ³⁰ Quare 5. ³¹ non 5. ³⁵ nutriuit 5. ³⁸ imbusat 5.
³⁹ er in 5.

rogat pro vivis et pro defunctis: estne hoc recte? Quare non inquiruntur super eos et interrogant coram multis notariis et multis testibus (sicut olim in Mentz fecerunt) et dicunt “quid creditis? ita vel non? creditis vel non creditis? quid creditis de sacramentis in ecclesia dei? Dicatis nobis quot sunt sacramenta, et quam fidem in corde vestro portatis de sacramento ⁵ eucharistie: estne ibi corpus et sanguis Christi? Si creditis, quando ergo postquam missam legistis (si saltem in anno semel legistis), statim quando ad domum iterum vaditis, concubina vestra habens mores et inspectum aesi esset una meretrix, vobiscum in domo vel in mensa vel in camera [est hilaris, iudit, iocatur, et taliter qualiter facit etc.]? dicatis nobis si ¹⁰ creditis adeo magnum esse fructum, et qui deo placet, ex missa, sicut in decretalibus et in tractatibus Theologorum stat: Quare ergo vos habetis tot beneficia, que possent quinque aut sex devotos sacerdotes sustentare qui libenter legerent missas, qui libenti animo ficerent predicationes ad populum et ad clerum, qui possent dare consilia pro honore dei, pro salvatione animarum, pro libertate ecclesiastica, corrigerem vicia, et vellent rogare deum pro domino Papa, pro Rege, pro Episcopis et pro aliis Christicolis, pro pace et sanitate, sicut stat in tranquilla et silenti missa post Sanctus et post Te igitur clementissime pater? Si creditis tantum bonum venire ex missa pro vivis atque defunctis, quare non supradatis illa que ²⁰ habetis in superfluo, et dimittitis aliis bonis devotis et doctis viris, ut deus exinde preconiseretur et anime eorum qui mortuerunt citius ex purganti igne redimerentur, et deus nobis amicabiliter placatus non sic immitteret nobis deorsum pustulas, et non sic percuteret nobis vinum et plada per grandinem et pruinam, et non esset sic magna fames in terra? Si au-²⁵ tem non creditis tot bona venire ex missa, tunc estis per deum sanctum suspecti de heresi; imo estis realiter heretici plus quam Wessalia et doctor Reuchlin.¹⁰ Videte, reverende magister Ortvine, has novitates volui vobis etiam scribere, quomodo ipsi communiter omnes tenent contra vos cum Reuchlin. Per conscientiam meam, ego credo denique quod diabolus ³⁰ etiam favet ipsi Reuchlin: tunc bene permerdavimus nos. Et sic commendabo me vobis

Ex Spira, ubi de nobis dicuntur mirabilia,
Quia omnes Reuchliniste dicunt quod Colonienses nil sunt quam
copulatiste:

Sed multum gaudeo de vobis, quod patiens estis sicut ovis,
Et potestis pati illa, sicut essetis simplex sacerdos in villa.

¹⁰ Verba est hilaris ... facit etc. in edd. ante 1599. publicatis non leguntur.
¹¹ : Et 5. ¹⁶. Et 5. ¹⁹ p̄r. Si 5. ²⁰ supra datis 5. ²¹ Et 5. ²² precomisce-
retur 5. ²⁵ . si 5. ²⁷ . Imo 5. ^{32...37} Distinximus primum hos versus.